

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข

การผ่อนชำระภาษีการรับมรดก

พ.ศ. ๒๕๕๙

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

เป็นปีที่ ๗๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการผ่อนชำระภาษีการรับมรดก

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการผ่อนชำระภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๙”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในการผ่อนชำระภาษี ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นคำร้องขอผ่อนชำระภาษีและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกานี้ แต่ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีถึงแก่ความตายโดยยังมิได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษี ให้ผู้มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษี และชำระภาษีแทนผู้ตาย ยื่นคำร้องขอผ่อนชำระภาษีได้

คำร้องขอผ่อนชำระภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นพร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการภาษีภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดหรือเวลาที่อธิบดีอนุญาตให้เลื่อนออกไป ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา และให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๔ ในกรณีที่เจ้าพนักงานประเมินได้ประเมินภาษีและปรากฏว่ามีภาษีที่ต้องเสียเพิ่มขึ้น ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ไม่ว่าจะได้มีการชำระภาษีหรือการผ่อนชำระภาษีแล้วหรือไม่ อาจยื่นคำร้องขอผ่อนชำระภาษีตามจำนวนที่ต้องเสียเพิ่มขึ้นจากการประเมินภาษีของเจ้าพนักงานประเมิน โดยให้ยื่นภายในวันสุดท้ายของกำหนดเวลาชำระภาษีที่ต้องเสียเพิ่มขึ้น

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีถึงแก่ความตาย ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังการประเมินภาษีของเจ้าพนักงานประเมิน หากได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดหรือเวลาที่อธิบดีอนุญาตให้เลื่อนออกไปแล้ว ให้ผู้มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีแทนผู้ตายยื่นคำร้องขอผ่อนชำระภาษีสำหรับจำนวนภาษีที่ต้องเสียเพิ่มขึ้นจากการประเมินภาษีของเจ้าพนักงานประเมินได้

คำร้องขอผ่อนชำระภาษีตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ยื่นภายในวันสุดท้ายของกำหนดเวลาชำระภาษีที่ต้องเสียเพิ่มขึ้น ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา ที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีนั้น และให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

ห้ามมิให้มีการผ่อนชำระภาษี ในกรณีที่เจ้าพนักงานประเมินประเมินภาษีแล้วพบว่ามูลค่ามรดกที่ต้องเสียภาษีขาดไปเกินกว่าร้อยละสิบห้า หรือพบว่ามียาการที่ผู้ยื่นมิได้แสดงไว้ในแบบแสดงรายการภาษีหรือแสดงไว้เป็นเท็จ

มาตรา ๕ ผู้ยื่นคำร้องขอผ่อนชำระภาษีตามมาตรา ๓ หรือมาตรา ๔ ต้องแจ้งรายละเอียดการผ่อนชำระภาษี แล้วแต่กรณี ในคำร้อง โดยอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) จำนวนปีที่จะผ่อนชำระภาษีซึ่งต้องไม่เกินห้าปี
- (๒) จำนวนงวดที่จะผ่อนชำระภาษีในแต่ละปีโดยกำหนดเป็นงวดรายเดือน งวดรายสามเดือน งวดรายหกเดือน หรืองวดรายสิบสองเดือน
- (๓) จำนวนเงินที่จะผ่อนชำระภาษีในแต่ละปี
- (๔) จำนวนเงินที่จะต้องชำระในแต่ละงวด โดยมีจำนวนเงินเท่ากันทุกงวดซึ่งเฉลี่ยตามจำนวนเงินที่จะผ่อนชำระภาษีในแต่ละปี
- (๕) หลักประกันการผ่อนชำระภาษีตามมาตรา ๖

ผู้ยื่นคำร้องขอผ่อนชำระภาษีต้องจัดให้มีหลักประกันตามวรรคหนึ่ง (๕) ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ยื่นคำร้อง หากไม่จัดให้มีหลักประกันอย่างครบถ้วนตามที่แจ้งไว้ภายในเวลาดังกล่าว ให้สิทธิการผ่อนชำระภาษีสิ้นสุดลง